

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 110.248 van 16 september 2002

in de zaak A. 118.793/IX-3280.

In zake : XXXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. COOLSAET,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Arthur Goemaerelei 69

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister
van Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
de Federale politie Algemeen Commando DGP/DPS,
gevestigd te BRUSSEL,
Fritz Toussaintstraat 47.

DE RAAD VAN STATE, IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXX op 27 maart 2002
heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van

"de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 28 november 2001 dat verzoeker de voor de staat van officier van de federale politie onontbeerlijke morele hoedanigheden niet bezit;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 juni 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. COOLSAET,
die verschijnt voor verzoeker, en van adviseur [EVR], die verschijnt voor
de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van
de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen
worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker XXXX is op 6 maart 1995 door de
gemeenteraad van de stad Brussel tuchtrechtelijk afgezet uit het ambt van
politieagent. Over het tegen die beslissing ingestelde annulatieberoep is
nog geen uitspraak gedaan.

1.2. Op 16 oktober 1997 wordt verzoeker door de Regie der Luchtwegen aangeworven in de hoedanigheid van stagedoend onderluchthavenmeester. Hij wordt aangesteld in de functie van agent van luchthavenpolitie ten behoeve van de luchthaven Brussel-Nationaal.

1.3. Ter uitvoering van de wet van 17 november 1998 houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de rijkswacht wordt verzoeker op 1 maart 1999 als onderluchthavenmeester opgenomen in de categorie bijzonder politiepersoneel van de rijkswacht. Hij wordt aangewezen voor het Veiligheidsdetachement Nationale Luchthaven - afdeling politiezorg te Zaventem (VDNL).

1.4. Op 16 juni 1999 vraagt verzoeker om overgeplaatst te worden naar het operationeel korps van de rijkswacht met bijzondere politiebevoegdheid (het zogenaamde 'FIFI-statuu't').

Met ingang van 26 juni 1999 wordt hij benoemd in de graad van wachtmeester bij de rijkswacht binnen de personeelscategorie met bijzondere politiebevoegdheid, dienst luchtvaartpolitie van het operationeel korps van de rijkswacht.

1.5.1. Op 31 augustus 1999 wordt verzoeker, als houder van het brevet van politiecommissaris of adjunct-politiecommissaris, door de directeur-generaal van het personeel van de rijkswacht toegelaten tot de opleiding tot kandidaat-officier aan de applicatieschool van de School voor Officieren van de Koninklijke Rijkswachtschool (toepassing van artikel 60 van het koninklijk besluit van 25 januari 2000 betreffende de benoeming en de bevordering van de personeelsleden van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie die naar de rijkswacht overgeplaatst zijn en houdende diverse andere statuutbepalingen omtrent die personeelsleden: de betrokkenen moeten enkel slagen in de beroepscyclus waarvan sprake in artikel 28bis, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 april 1979 betreffende de werving en de vorming van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht). De opleiding start op 1 september 1999.

1.5.2. Op 22 december 1999 zendt de directeur 'Operaties' van het VDNL aan de commandant van de applicatieschool inlichtingen met betrekking tot bepaalde gedragingen van verzoeker. Het betreft enerzijds een krantenartikel van 18 oktober 1994 betreffende de feiten die hebben geleid tot zijn tuchtrechtelijke afzetting bij de politie van de stad Brussel en anderzijds het relaas van een poging om een verkeersinbreuk

te vergoelijken met een verwijzing naar een dienstopdracht. Als gevolg daarvan wint de commandant van de applicatieschool inlichtingen in met het oog op de redactie van het reglementair voorgeschreven moraliteitsverslag dat dient opgemaakt in het kader van de vraag of verzoeker de morele hoedanigheden bezit voor de aanstelling in de graad van onderluitenant bij de rijkswacht.

1.5.3. Op 7 januari 2000 vraagt verzoeker om de opleiding tot officier te beëindigen "mits behoud FIFI-statuuut VDNL". Op dat verzoek wordt ingegaan.

1.6. Op 12 september 2000 doet verzoeker een nieuwe aanvraag om toegelaten te worden tot de "beroepscyclus aan de applicatieschool sessie 2001 " die in januari 2001 aanvangt.

Op 11 oktober 2000 besluit de directeur-generaal van de rijkswacht, verwijzende naar de antecedenten dat, "als betrokkene bij zijn vraag blijft, de volgende voorschriften (zullen) worden nageleefd :

1° de Comd RSP zal een grondig moraliteitsonderzoek organiseren;

2° zolang die procedure niet is beëindigd, zal betrokkene in het VDNL werkzaam blijven;

3° zo blijkt dat betrokkene aan de moraliteitsvoorwaarden voldoet, zal hij tot de opleiding worden toegelaten conform artikel 60 (van het koninklijk besluit van 25 januari 2000);

4° alle stukken m.b.t. het gevoerde moraliteitsonderzoek zullen in het persoonlijk dossier van betrokkene worden opgenomen.”

Daaromtrent ondervraagd, handhaaft verzoeker zijn aanvraag.

Op 11 december 2000 wordt formeel opdracht gegeven tot uitvoering van het moraliteitsonderzoek, dat met betrekking tot de overgang naar personeelscategorie van het operationeel korps van de rijkswacht met algemene politiebevoegdheid (het zogenaamde “full-statuuut”) voorgeschreven is door artikel 13, 1°, van het koninklijk besluit van 26 januari 1999 tot vaststelling van de inwerkingtreding van sommige bepalingen van de wet van 17 november 1998 houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de rijkswacht en houdende de regeling van de integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de rijkswacht.

1.7. Op 5 januari 2001 zendt de commandant van de rijkswachtbrigade Dilbeek het gevraagde moraliteitsonderzoek aan de Algemene Directie van het Personeel.

De commissaris-generaal van de federale politie adviseert op 13 februari 2001 dat hij de resultaten van het moraliteitsonderzoek "onverkort bijtreedt", dat de bevindingen vervat in het moraliteitsonderzoek ('Ptn 1.a, b,c en d en 2.f') tot een ongunstig advies leiden en dat hij derhalve van oordeel is dat verzoeker 'de voor de staat van officier van de federale politie onontbeerlijke morele hoedanigheden niet bezit'.

Verzoeker tekent beroep aan. Op 19 oktober 2001 besluit de commissie van beroep :

"(...)

Advies en motivering van de commissie

Advies

Na het verhaal ontvankelijk te hebben verklaard, na onderzoek van de toestand van INP XXXX en de feiten die hem ten laste gelegd werden, na betrokkene verhoord te hebben en na kennis genomen te hebben van de bijkomende pleitnota die hij ter zitting heeft neergelegd, is de Commissie van Beroep van oordeel dat INP XXXX niet over de vereiste morele hoedanigheden beschikt, onontbeerlijk voor de staat van officier van de federale politie.

Motivering

1. De Commissie baseert haar negatief advies uitsluitend op volgende elementen uit het moraliteitsonderzoek.
 - 1.1. Betrokkene werd veroordeeld door de 46^e correctionele kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 05 oktober 1994 voor het besturen van een voertuig en het veroorzaken van een verkeersongeval in zeer zware staat van alcoholische vergiftiging.
 - 1.2. Om zich te rechtvaardigen voor zijn verkeersovertreding begaan op 28 juli 1999 met zijn persoonlijk voertuig op de Keizer Karellaan te Ganshoren, heeft hij middelen aangewend die deontologisch niet te verantwoorden zijn.
 - 1.2.1. Tijdens een telefonisch gesprek met een collega van de politie van Ganshoren heeft hij gevraagd of de mogelijkheid bestond deze overtreding plaatselijk te seponeren. Hij gaf de uitleg dat hij van dienst was (wat niet met de waarheid strookt) en dat hij bezig was met een onderzoek in de omgeving.
 - 1.2.2. Op 10 augustus 1999 heeft hij gebruik gemaakt van een officieel document uitgaande van het Detachement van de Nationale luchthaven om mee te delen dat volgens hem vervolging niet opportuun was.
2. De commissie is van oordeel dat deze houding onverenigbaar is met de vereiste morele hoedanigheden voor de staat van officier van de federale politie".

1.8. Op 28 november 2001 neemt de minister van Binnenlandse Zaken dan het thans bestreden besluit. Het luidt als volgt :

"Betreft : Beoordeling van de morele hoedanigheden van INP
XXXX

Juridische grondslag :

1. artikel 27 van de wet van 27 december 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten
2. koninklijk besluit van 15 oktober 1979 betreffende de commissie van beroep inzake morele hoedanigheden van de kandidaten voor toelating tot de rijkswacht en van de leerlingen van de scholen van de rijkswacht

Na studie van het dossier, ben ik van oordeel dat XXXX, wegens de volgende feiten, de voor de staat van officier van de federale politie onontbeerlijke morele hoedanigheden NIET BEZIT :

- 1) het besturen van een voertuig en het veroorzaken van een verkeersongeval op 28 januari 1993 terwijl hij in zeer zware staat van alcoholische vergiftiging verkeerde, waarna hij de volledige lader van zijn dienstwapen leegschoot in een naburige woning van waaruit hij de politie had verwittigd;
- 2) het aanwenden van middelen die deontologisch niet te verantwoorden zijn, om een op 28 juli 1999 gepleegd verkeersmisdrijf te rechtvaardigen met name,
 - a) het verzoek aan een collega om die overtreding te seponeren, waarbij hij aanvoerde dat hij op dat ogenblik dienst had (hetgeen niet het geval was) en hij bezig was met een onderzoek van de omgeving;
 - b) het gebruik maken van een officieel document van het Detachement van de Nationale Luchthaven waaruit volgens hem moet blijken dat een vervolging niet opportuun was.

Ik sluit mij derhalve aan bij de adviezen van de commissaris-generaal van de federale politie en van de commissie van beroep en beslis dat XXXX de voor de staat van officier van de federale politie onontbeerlijke morele hoedanigheden NIET BEZIT.

Ik vraag u deze beslissing ter kennis te brengen van betrokkene".

2. Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat verzoeker geen belang heeft bij zijn vordering; dat evenwel over die exceptie slechts uitspraak gedaan moet worden wanneer vastgesteld is dat de grondvoorwaarden voor het bevelen van de schorsing vervuld zijn; dat hierna zal blijken dat zulks niet het geval is;

3. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker er in een rubriek “voorgeschiedenis en feiten die het ernstig en moeilijk te herstellen nadeel concretiseren en verduidelijken” vooreerst op wijst dat hij zich altijd behoorlijk van zijn taak heeft gekwet -daarom is hem in september 1999 ook toelating gegeven om de officieren opleiding te volgen-, dat de ongunstige elementen die tegen hem ingebracht zijn

met betrekking tot zijn gedragingen in de applicatieschool en nadien bij de VDNL, onjuist zijn en dat in zijn privé leven geen elementen aan te wijzen zijn die aantonen dat hij niet de levenswandel heeft die van een officier bij de federale politie mag geëist worden; dat hij vervolgens het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de bestreden beslissing hem berokkent als volgt adstrueert: de bestreden beslissing komt, rekening houdend met zijn goede staat van dienen, moreel zwaar aan, het is alsof feiten, waarvoor hij reeds zwaar geboet heeft, hem tot in het oneindige blijven achtervolgen; de beslissing is ook bijzonder kwetsend nu geen concrete elementen uit zijn privé leven het daadwerkelijk bewijs inhouden dat hij niet de van een officier vereiste kwaliteiten zou bezitten; dat berokkent hem een morele schade en zal gevolgen hebben voor zijn verdere loopbaan; de morele schade die hij aldus onmiddellijk oploopt kan niet hersteld worden door een vernietigingsarrest want hij raakt gedemotiveerd en ondergaat nu reeds de negatieve gevolgen van het zeer negatief oordeel op zijn loopbaan, zoals bij zijn sollicitatie voor een betrekking bij de NATO; zijn goede naam wordt aangetast want hij wordt nu publiek veracht en hij hoeft niet te wachten op een vernietigingsarrest om zijn naam gezuiverd te zien; aangezien de volgende opleiding voor officier start in het najaar van 2002, mist hij, zolang de verwerende partij het moraliteitsonderzoek niet overdoet, de kans om aan deze opleidingsronde deel te nemen en

daarenboven verminderen met de jaren zijn kansen op succes, gelet op de zware fysieke proeven die de opleiding inhoudt;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij er eerst op wijst dat verzoeker een vroegere deelname aan de opleiding gestaakt heeft toen bleek dat er tegen hem een moraliteitsonderzoek was ingesteld en dat het bestreden besluit volgt op een nieuwe aanvraag van verzoeker om opnieuw de opleiding te volgen; dat zij ook aanstipt dat “vanaf april 2001 het nieuwe statuut in voege (is)”, dat, aangezien de opleiding die in het najaar 2002 zal georganiseerd worden volgens de nieuwe regeling zal verlopen, verzoeker alleen nog maar zal moeten slagen in een vergelijkend examen, zonder nog “de morele hoedanigheden (te) moeten bezitten”, en dat zelfs, indien het bestreden besluit geschorst zou worden en de overheid een nieuw moraliteitsonderzoek zou voeren met het oog op een toelating tot de “vroegere opleiding”, verzoeker toch die toelating niet zal kunnen krijgen “vermits hij ontslagen werd uit de gemeentepolitie”; dat zij het door verzoeker aangevoerde nadeel op volgende wijze betwist: verzoeker voert een moreel nadeel aan en dergelijk nadeel wordt in beginsel hersteld door een annulatiearrest, ook wat betreft de beweerde schending van de goede naam; wat betreft de gevolgen op de loopbaan van verzoeker zal de verwerende partij het

vernietigingsarrest moeten uitvoeren; met de verwijzing naar een zekere demotivatatie formuleert verzoeker een persoonlijke gevolgtrekking; de schorsing van het bestreden besluit houdt niet in dat verzoeker de vereiste morele hoedanigheden bezit of dat zij verplicht is verzoeker toegang te geven tot de vroegere opleiding tot officier; verzoeker bewijst niet dat hij voor een betrekking bij de NAVO moet bewijzen dat hij de voor een officier vereiste onontbeerlijke morele hoedanigheden moet bezitten en in elk geval is het verlies van een kans geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

4.3.1. Overwegende dat verzoeker hoofdzakelijk verwijst naar een moreel nadeel, volgend uit de negatieve beoordeling die hem te beurt is gevallen (de morele klap die hem is gegeven; schending van zijn naam en faam); dat, volgens vaste rechtspraak, dergelijk nadeel afdoende hersteld wordt door een later komend vernietigingsarrest en dat verzoeker geen concrete gegevens voorlegt die voor zijn bijzonder geval een andere redenering billijken;

4.3.2. Overwegende dat verzoeker verwijst naar de nadelige gevolgen voor zijn loopbaan; dat, begrepen in de zin dat de bestreden beslissing hem belet om aan de officieren opleiding deel te nemen, de

verwerende partij er in haar nota op wijst dat verzoeker aan de voor het najaar 2002 geplande opleiding tot officier zal kunnen deelnemen, aangezien de actuele reglementering terzake geen onderzoek van de morele hoedanigheden meer vereist -feit dat verzoeker ter terechtzitting niet betwist heeft-; dat, begrepen in de zin dat de bestreden beslissing zijn sollicitatie bij de NAVO negatief beïnvloedt, opgemerkt moet worden vooreerst dat verzoeker geen enkel bewijs van dergelijke sollicitatie overlegt, en vervolgens dat het niet zonder meer vaststaat dat het hier bestreden resultaat van een moraliteitsonderzoek, dat gevoerd is in het kader van een bevorderingsprocedure binnen de federale politie, bekend moet geraken bij de andere instanties bij dewelke verzoeker solliciteert wanneer zij bij de federale overheid om inlichtingen vragen over de wijze van dienen van verzoeker; dat het dossier geen aanwijzingen bevat dat de verwerende partij verzoeker nadeel wil berokkenen door het bestreden besluit in de bekendheid te brengen;

4.4. Overwegende dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat het bestreden besluit hem een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel berokkent dat de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan rechtvaardigt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien september 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,

L. HELLIN, staatsraad,

A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad,

Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De

griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.
BRABANDERE.

J. DE